

1

100 na 100
Muzyczne dekady
wolności

Program

1

PWM
EDITION

11.11
godz. 16:00

Filharmonia Podkarpacka
im. Artura Malawskiego
ul. Chopina 30
Rzeszów

Henryk Mikołaj Górecki
(1933–2010)

Andrzej Panufnik
(1914–1991)

Artur Malawski
(1904–1957)

Wojciech Kilar
(1932–2013)

***Trzy utwory
w dawnym stylu***

Uwertura tragiczna

Hungaria 1956

Victoria

1. Allegro barbaro
2. Improvisazione (Andante)
3. Quasi rondo (Allegro moderato)
4. Notturmo (Andante)
5. Appassionato (Molto marcato)

Dawid Runtz (dyrygent)

Chór Wydziału Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego

Orkiestra Filharmonii Podkarpackiej

Beata Bolesławska-Lewandowska

Henryk Mikołaj Górecki, Andrzej Panufnik, Artur Malawski i Wojciech Kilar to kompozytorzy niezwykle zasłużeni dla polskiej muzyki XX wieku. Najmniej znany w tym gronie Malawski (najkrócej też żyjący) ze wszech miar zasługuje na szerszą promocję – jego muzyka bowiem nie ustępuje dziełom bardziej utytułowanych kolegów. Prezentowane tu kompozycje Panufnika, Malawskiego i Kilara łączą silny rys dramatyczny i patriotyczny – wszystkie pozostają niejako symbolem swych czasów: okupacji hitlerowskiej (Panufnik), polskiego października i węgierskiej rewolucji 1956 roku (Malawski) oraz stanu wojennego (Kilar). Na tym tle zwrócona w stronę muzyki dawnej kompozycja Góreckiego jawi się jako przywołanie najlepszych tradycji polskiej historii, wolnej od zagrożeń i burzliwych dramatów, cechujących tak mocno pozostałe utwory. Całość komponuje się w obraz

niezwykle sugestywny, mocno wpisany w historyczny kontekst, a jednocześnie porywający siłą artystycznej wypowiedzi.

Trzy utwory w dawnym stylu Henryka Mikołaja Góreckiego skomponowane zostały w 1963 roku na prośbę Tadeusza Ochlewskiego, dyrektora Polskiego Wydawnictwa Muzycznego. Z jego inicjatywy kompozytor sięgnął do renesansowych polskich melodii, dając im nowe życie we współczesnej szacie dźwiękowej. Utworowi daleko jednak do radykalizmu tworzonych wówczas przez Góreckiego kompozycji awangardowych, jak *I Symfonia „1959”*, orkiestrowe *Scontri*, czy kameralne cykle *Elementi* i *Genesis*. Na tym tle jego *Trzy utwory w dawnym stylu* jawią się jak muzyka z innego świata – są wysmakowanymi stylizacjami renesansowych melodii, utrzymanymi w skalach modalnych, z wyraźną linią

melodyczną i żywą rytmiką. Pierwszy utwór to liryczna, ujmująca pięknem linii melodycznej pieśń. Oparty na rytmicznym *ostinato* utwór drugi ma charakter tańca o wyraźnie ludowej proveniencji. Utwór finałowy natomiast jest najmocniejszy wyrazowo i stanowi punkt kulminacyjny cyklu. Pod względem ekspresji jest mu też najbliższy do bardziej nowoczesnych kompozycji Góreckiego. Twórca nakłada tu na siebie głosy instrumentów smyczkowych w sposób, który daje w efekcie gęstą harmoniczną, a jednocześnie intensywną emocjonalnie fakturę brzmieniową. Pełne uroku i radosnej energii, bezpretensjonalne, ale niepozabawione też pierwiastka dramatycznego, doskonale skonstruowane *Trzy utwory w dawnym stylu* pozostają do dziś jednym z najczęściej wykonywanych utworów Góreckiego.

Skomponowana w 1942 roku *Uwertura tragiczna* Andrzeja Panufnika powstawała w okupowanej Warszawie. Czas pisania utworu kompozytor wspominał tak: „[...] postanowiłem [...], że utwór będzie zupełnie abstrakcyjny, bez tematycznych odniesień. Powróciłem do projektów sprzed roku, dotyczących poszukiwania języka muzycznego opartego na ideale surowej ekonomii wyrazu i wybrałem następstwo zaledwie czterech dźwięków, które przewijałyby się przez całą uwerturę. Zamierzałem wykorzystać tę czterodźwiękową komórkę do granic możliwości”. Istotnie, cała struktura uwertury oparta jest na wspomnianej czterodźwiękowej komórce, wprowadzonej już na początku utworu. Motyw ten jest stale rozwijany i wraz ze wzmaganiem napięcia dramatycznego kompozycji prowadzi (po chwilowym uspokojeniu w części środkowej) do końcowej kulminacji. Niezwykle ekonomiczna w środkach oraz precyzyjnie zrealizowana konstrukcja utworu łączy się z ogromnym napięciem ekspresyjnym. Ładunek emocjonalny dzieła stał się z miejsca jasny dla kompozytora, który przyznał, że jego zamiśl stworzenia kompozycji oderwanej od horroru trwającej za oknem wojny zupełnie się nie powiodł. Przeważała bowiem podświadomość

i w rezultacie muzyka uwertury przynosi szereg elementów wręcz onomatopeicznych, jak „odgłos padającej bomby (perkusja), cichy odgłos silnika oddalającego się samolotu (*glissando* puzonu), seria z karabinu maszynowego (salwa perkusji w ostatnich taktach); akord końcowy całej orkiestry zdawał się być jękiem konającego i krzykiem rozpaczny”. Niezwykłą aktualność dzieła, wykonanego pod dyktando kompozytora podczas okupacyjnego koncertu zorganizowanego 19 marca 1944 roku w sali Konserwatorium Warszawskiego, odczuli też jego pierwsi słuchacze, m.in. Jan Krenz i Tadeusz Baird, którzy jeszcze po latach wspominali wstrząsające wrażenie, jakie uwertura wówczas na nich wywarła. Bez wątpliwości kontekst powstania utworu, połączony z jego dramatyczną zawartością muzyczną sprawiają, że *Uwertura tragiczna* Panufnika dobitnie reprezentuje muzykę czasów wojny i okupacji. Warto jednak pamiętać o tym, że – jak pisał Tadeusz Kaczyński – „[...] można też słuchać Panufnikowskiej *Uwertury*, zapominając o drugim członie jej nazwy i wszelkich pozamuzycznych skojarzeniach. Jest to bowiem utwór tak świetnie skonstruowany i tak pysznie zinstrumentowany, że daje słuchaczowi pełną satysfakcję estetyczną także jako czysto abstrakcyjna kompozycja muzyczna”.

Przeznaczona na wielką orkiestrę muzyka symfoniczna *Hungaria* Artura Malawskiego w sposób bezpośredni odnosi się do wydarzeń rewolucji węgierskiej 1956 roku, a w sposób zawołany także do wydarzeń polskiego października i odwilży politycznej końca 1956 roku w Polsce. Kompozycję pisaną oficjalnie na zamówienie komitetu do spraw uczczenia rocznicy śmierci Béli Bartóka Malawski ukończył w 1957 roku, niedługo przed swą przedwczesną śmiercią. Szeroko zakrojony, dwudziestopięciominutowy utwór podzielony został na pięć części zatytułowanych kolejno: *Allegro barbaro* (aluzja do dzieła Bartóka o tym samym tytule), *Improvvisazione (Andante)*, *Quasi rondo (Allegro moderato)*, *Notturmo (Andante)* oraz *Appassionato (Molto marcato)*. Malawski potwierdza tutaj swój symfoniczny kunszt zakorzeniony w myśleniu neoklasycznym (klarowność formy i narracji), połączony z głębią i intensywnością ekspresji. Część pierwsza utworu swą lapidarnością i skondensowaną energią, z wyrazistym rytmicznie, stale powtarzanym motywem czołowym, przypomina o ponad dekadę wcześniejszą *Uwerturę tragiczną* Panufnika. Części wolne cechuje głęboki liryzm o przejmującym, tragicznym wręcz wyrazie (zwłaszcza *Notturmo*).

Całość wieńczy krótkie, ale pełne mocy *Appassionato*, podobnie jak początkowe *Allegro barbaro* oparte na energicznym motywie rytmicznym. Jak napisano w książce programowej II Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, *Hungaria* to: „Dzieło głęboko przeżyte i niezwykle sugestywne w swej lapidarności wyrazu. Jedna z najświetniejszych partytur przedwcześnie zmarłego kompozytora”.

Skomponowana w 1983 roku kilkuminutowa *Victoria* Wojciecha Kilara na chór mieszany i orkiestrę to kompozycja pisana na drugą pielgrzymkę Jana Pawła II do ojczyzny i wykonana w Jego obecności, 20 czerwca 1983 roku w Katowicach. Opiera się na zaledwie czterech łacińskich słowach, zaczerpniętych z listu wysłanego przez króla Jana III Sobieskiego do papieża Innocentego XI po bitwie pod Wiedniem. Słowa te to: *Venimus, vidimus, Deus vicit!* (*Przybyliśmy, zobaczyliśmy, Bóg zwyciężył!*). Łatwo się domyślić, że w obliczu stanu wojennego, jak i obecności polskiego papieża w ojczyźnie, utwór ten odczytany został jako symbol nadziei na rychłe zwycięstwo nad komunizmem. Kompozycję rozpoczyna cytat pierwszych nut melodii *Bogurodzicy*, grany

przez instrumenty dęte blaszane i smyczkowe. Następnie wchodzi chór (początkowo tylko głosy męskie), wielokrotnie powtarzając słowo *venimus* w marszowym rytmie, podkreślonym użyciem perkusji. Muzyka nabiera intensywności, zmierzając do triumfalnej kulminacji na słowach *Deus vicit!*, która w pełnym *tutti* chóru i orkiestry ogłasza zwycięstwo Boga nad złem. *Victoria* Wojciecha Kilara to prosty i krótki hymn, jednak w tych niespełna czterech minutach muzyki kompozytor zawarł ogromny ładunek nadziei na rychły triumf nad okowami spowijających Polskę ciemności stanu wojennego. Przesłanie utworu było od początku dla polskich słuchaczy jasne, a Jan Paweł II po wysłuchaniu *Victorii* skomentował ją słowami: „Bóg zapłać za tę piękną muzykę”.

Dawid Runtz

Ukończył studia dyrygenckie na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w klasie Antoniego Wita, debiutując koncertem z Orkiestrą Filharmonii Narodowej w Warszawie w 2016 roku. Ponadto ukończył Riccardo Muti Italian Opera Academy w Rawennie, prowadzoną przez wybitnego, światowej sławy dyrygenta Riccardo Mutiego. Swój warsztat wzbogacał podczas mistrzowskich kursów dyrygenckich pod kierunkiem Jormy Panuli i Jacka Kaspszyka. W 2017 roku ukończył prestiżowe kursy dyrygenckie prowadzone przez Danielego Gattię z Royal Concertgebouw Orchestra w Amsterdamie. Jest laureatem licznych nagród i wyróżnień. W 2013 roku zdobył II nagrodę oraz nagrodę specjalną I Ogólnopolskiego Konkursu Studentów Dyrygentury im. Adama Kopycińskiego we Wrocławiu, a trzy lata później II nagrodę na VI Ogólnopolskim Konkursie Młodych Dyrygentów im. Witolda Lutosławskiego w Białymstoku. Reprezentował Polskę podczas I Międzynarodowego Forum Dyrygenckiego w Zielonej Górze. Oprócz osiągnięć dyrygenckich Dawid Runtz odnosi również sukcesy kompozytorskie. W 2010 roku w ramach ogłoszonego Roku Chopinowskiego zdobył I miejsce na Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim Uczniowskiego Forum Muzycznego w Warszawie pod patronatem Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego za skomponowanie utworu *Evolution* na orkiestrę kameralną. Rok później otrzymał nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Młodych Kompozytów „Euritmia” we Włoszech, za skomponowanie utworu *Capriccio per flauto solo*. W 2015 roku otrzymał stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego RP, a także stypendium Marszałka Województwa

Pomorskiego. W latach 2008–2015 uzyskał stypendium Starosty Powiatu Wejherowskiego. Za osiągnięcia naukowe był wielokrotnym stypendystą Rektora Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie. Ponadto otrzymał dwukrotnie nagrodę Prezydenta Miasta Wejherowa za osiągnięcia w dziedzinie muzyki (2010, 2017). Od sezonu artystycznego 2014/2015 współpracuje z Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie w charakterze dyrygenta-asystenta przy produkcjach dzieł operowych. W 2017 roku, będąc stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, był asystentem Jacka Kaspszyka w Filharmonii Narodowej. W lipcu zadebiutował w Japonii podczas Pacific Music Festival w Sapporo, na zaproszenie dyrektora artystycznego festiwalu – wybitnego rosyjskiego dyrygenta Walerija Giergijewa. Dawid Runtz jest reprezentowany przez Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena.

Chór Wydziału Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego

Chór Wydziału Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego tworzą studenci kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej. W ciągu kilkudziesięciu lat działalności zespół wziął udział w wielu koncertach i uroczystościach, realizując bardzo szeroki repertuar z zakresu literatury chóralnej *a cappella*. Chór na stałe współpracuje z Filharmonią Podkarpacką, biorąc udział w koncertach oratoryjnych. Do najważniejszych zrealizowanych dzieł zaliczyć należy *Requiem* Mozarta, *Requiem* Schnittkego, *Stabat Mater* Rossiniego, *Pasję wg św. Jana* Bacha, *Via crucis* Liszta, *Rigoletto* Verdiego i wiele innych. W 1988 roku, na gruncie Chóru Wydziału Muzyki (ówczesny Instytut Muzyki) powstał Chór Kameralny, który został założony przez prof. Martę Wierzbieniec. Przez wiele lat swojej pracy Chór Kameralny wielokrotnie brał udział w konkursach, zdobywając nagrody i wyróżnienia. Były to m.in.: Ogólnopolski Turniej Chórów „Legnica Cantat” (1991 i 1998), gdzie zespół otrzymał wyróżnienie w kategorii chórów akademickich, myślenicki Festiwal Kolęd i Pastoralek (1995), podczas którego Chór Kameralny został laureatem I nagrody, a prof. Marta Wierzbieniec otrzymała nagrodę dla najlepszego dyrygenta. Zespół zajmuje również czołowe lokaty w konkursach chóralnych o randze międzynarodowej, m.in. w Szwecji, Czechach i na Słowacji. Chór Wydziału Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego realizuje wiele przedsięwzięć artystycznych. Współpracuje z Polską Orkiestrą Muzyki Filmowej z Bydgoszczy oraz z Filharmonią Podkarpacką w przygotowaniu wielkich form wokalnie-instrumentalnych; wielokrotnie brał udział w Festiwalu Muzycznym w Łańcucie wykonując partie chóralne w dziełach operowych. W 2014 roku

Chór Wydziału Muzyki uczestniczył w rejestracji *Nieszporów Ludźmierskich* Jana Kantego Pawluśkiewicza wydanych przez Polskie Radio, a w 2016 roku w nagraniu *Missa solemnis h-moll* austriackiego kompozytora Ignazego Rittersa von Seyfrieda, za którą Filharmonia Podkarpacka otrzymała nagrodę Złotego Orfeusza w kategorii Muzyki Sakralnej przyznanej przez francuską Académie du Disque Lyrique. Kierownikiem Chóru Wydziału Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego jest dr Bożena Stasiowska-Chrobak.

Orkiestra Filharmonii Podkarpackiej

Rzeszowska Orkiestra Symfoniczna rozpoczęła działalność w 1955 roku. Obecnie jest to jeden z najprężniej rozwijających się zespołów symfonicznych w kraju. Na przestrzeni lat orkiestra współpracowała z tak wybitnymi dyrygentami, jak: Jerzy Maksymiuk, Krzysztof Penderecki, Gabriel Chmura, Wojciech Michniewski, Tadeusz Wojciechowski, Marek Pijarowski, Tadeusz Strugała, Agnieszka Duczmal, Łukasz Borowicz, a także David Giménez Carreras, Gintaras Rinkevičius, Alexander Kalajdzic, Ernst van Tiel, José Ferreira Lobo, Paolo Vero. Z orkiestrą koncertowali również najbardziej utytułowani soliści z kraju i z zagranicy, m.in.: Konstanty Andrzej Kulka, Krzysztof Jakowicz, Piotr Pławner, Bartłomiej Nizioł, Andrzej Bauer, Tomasz Strahl, Krzysztof Jabłoński, Jan Krzysztof Broja, Beata Bilińska, Łukasz Długosz, Aleksandra Kurzak, Kevin Kenner, José Carreras, Roby Lakatos, Ludmił Angelov, Jerżan Kułybajew, Mario Carbotta, Joseph Malovany. Orkiestra współpracuje także z chórami i zespołami baletowymi, m.in.: Wydziału Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego, Teatru Wielkiego w Łodzi, Opery Krakowskiej, Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie, Opery i Filharmonii Podlaskiej, Filharmonii Wrocławskiej, Opery Lwowskiej oraz chórem Wiener Männergesang-Verein. Ceniona zarówno przez słuchaczy, jak i krytyków orkiestra występowała na licznych festiwalach. Prowadzi regularną działalność koncertową, prezentując zróżnicowany repertuar ze szczególnym uwzględnieniem muzyki polskiej, którą wykonuje również poza granicami kraju, m.in. w Austrii, Belgii, Czechach, Francji, Hiszpanii, Niemczech, Rosji, Rumunii, Słowacji,

Szwecji, na Litwie, Ukrainie, Węgrzech, a także w Stanach Zjednoczonych. Warta podkreślenia jest współpraca z wiedeńskim Musikverein, gdzie od kilku lat orkiestra regularnie występuje w towarzystwie znakomitych solistów i zespołów, prowadzona m.in. przez Tadeusza Wojciechowskiego, Antala Barnása, Jiřia Petrdlika. Podejmuje się prawykonań (*Koncert fortepianowy h-moll* Maurycyego Moszkowskiego pod dyktando Vladimira Kiradjieva) oraz premier fonograficznych (nagrodzona Złotym Orfeuszem przez francuską Académie du Disque Lyrique *Missa solemnis* Ignazego Rittersa von Seyfrieda). Ponadto w dorobku orkiestry znajdują się liczne rejestracje telewizyjne, nagrania radiowe oraz fonograficzne, m.in. *Requiem* Mozarta, *Messa di Gloria* Rossiniego, *Nieszpory Ludźmierskie* Jana Kantego Pawłuśkiewicza. Zespół symfoniczny bierze również udział w realizacji projektu „Przestrzeń otwarta dla muzyki” – serii koncertów popularyzatorskich na terenie całego Podkarpacia. Od 2008 roku dyrektorem naczelnym Filharmonii Podkarpackiej im. Artura Malawskiego w Rzeszowie jest Marta Wierzbieniec.

**Realizacja programu „100 na 100. Muzyczne dekady wolności”
Polskie Wydawnictwo Muzyczne w Krakowie
dr Daniel Cichy – dyrektor–redaktor naczelny**

Rada programowa
Małgorzata Małaszko-Stasiewicz – przewodnicząca
dr Artur Szklener – wiceprzewodniczący
Ewa Bogusz-Moore
dr hab. Szymon Bywalec
dr Daniel Cichy
dr hab. Marcin Gmys, prof. UAM
prof. dr hab. Alicja Jarzębska
Jerzy Kornowicz
dr Mieczysław Kominek
dr hab. Iwona Lindstedt
Joanna Wnuk-Nazarowa

**Pracownicy i współpracownicy Polskiego Wydawnictwa
Muzycznego zaangażowani w realizację programu
„100 na 100. Muzyczne dekady wolności”**

Maria Bielatowicz – starszy redaktor, koordynator projektu
Adam Suprynowicz – koordynator merytoryczny
Barbara Orzechowska-Berkowicz – główny specjalista
ds. produkcji nagrań
Agata Gołębiowska – zastępca dyrektora ds. ekonomicznych
i główny księgowy
Janina Warzecha – kierownik działu zarządzania prawami

Mateusz Bartóg – specjalista ds. zarządzania prawami
Karolina Ciesielska – specjalista ds. zamówień publicznych
Monika Dziurawiec – redaktor
Alina Gaworska – koordynator filmowych wizytówek
Mariusz Gradowski – gospodarz filmowych wizytówek
Radosław Kotapka – konsultant ds. promocji i PR
Katarzyna Marianowska – specjalista ds. obrotu prawami
Alicja Myśliwiec – specjalista ds. promocji
Anna Olak – główny specjalista ds. kontrolingu
Anna Pęcherzewska-Hadrych – koordynator komponentu
edukacyjnego
Adam Rorat – redaktor
Marek Senior – specjalista ds. księgowości

oraz: Danuta Ambrożewicz, Angelika Barnowska-Nawara, Klaudia
Bilczewska, Bibianna Ciejka, Agnieszka Cieślak, Joanna Dąbek,
Grażyna Gajewska, Małgorzata Gańko, Tomasz Gilski, Violetta
Helbin-Kolasa, Marcin Hernas, Justyna Jachimczak, Paulina Krupa,
Teresa Kozak, Justyna Marciniak, Hanna Murłowska-Zajęc,
Justyna Neuer-Luboradzka, Jakub Nikiel, Justyna Pieszczek-Zadańska,
Ilona Polak-Wróblewska, Magdalena Poźniak-Mietła, Sylwia Religa,
Elżbieta Ryzcniak, Małgorzata Sadowska, Bogdan Sowiński,
Maria Strączek, Gabriela Szala, Anna Walczak, Urszula Wesołowska,
Katarzyna Wiesiołek, Agnieszka Winkowska, Janusz Wojdowski,
Emil Wojtacki, Maryla Zajęc, Dominika Zatoń, Agnieszka Zatyka-
-Szlachcic, Elżbieta Żegleń

**Organizator koncertów w ramach programu
„100 na 100. Muzyczne dekady wolności”
Polskie Wydawnictwo Muzyczne w Krakowie
dr Daniel Cichy – dyrektor–redaktor naczelny**

Opieka merytoryczna
dr Daniel Cichy

Program i koordynacja koncertów
Filip Berkowicz – Music Consulting

Wsparcie organizacyjne
Maciej Kopiński

Książka programowa

Opieka merytoryczna
dr Daniel Cichy

Koncepcja i koordynacja publikacji
Filip Berkowicz – Music Consulting

Projekt okładki i wnętrza publikacji
The Codeine

Redakcja
Maciej Kopiński, Daria Szwed

Skład i łamanie
Magdalena Pieczka

Korekta
Daria Szwed

Polskie Wydawnictwo Muzyczne
al. Krasińskiego 11a, 31-111 Kraków
www.pwm.com.pl

Druk i oprawa: Petit Skład – Druk – Oprawa
Wojciech Guz i Wspólnicy Spółka Komandytowa,
ul. Tokarska 13, 20-210 Lublin

10 **Kraków**
Filharmonia im. Karola Szymanowskiego

- Paderewski, Szymanowski**

Anna Mikołajczyk-Niewiedział, Ewa Marciniac, Leszek Skrla, Kevin Kenner
Chór i Orkiestra Filharmonii im. Karola Szymanowskie
Tadeusz Strugała

26 **Katowice**
NOSPR

- Kilar, Górecki**

Iwona Hossa, Ewa Wolak, Rafał Bartmiński, Wojciech Gierlach
Chór Narodowego Forum Muzyki
Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia
Michał Klauza, Agnieszka Franków-Żelazny

42 **Białystok**
Opera i Filharmonia Podlaska – Europejski Centrum Sztuki

- Szymanowski, Kilar**

Adam Zdunikowski
Chór i Orkiestra Opery i Filharmonii Podlaskiej
Mirostaw Jacek Błaszczyk

54 **Olsztyn**
Warmińsko-Mazurska Filharmonia im. Feliksa Nowowiejskiego

- Nowowiejski, Penderecki, Stachowski, Chyrzyński, Kilar**

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej
Piotr Sułkowski

66 **Łódź**
Filharmonia Łódzka im. Artura Rubinsteina

- Bacewicz, Palester, Tansman**

Iwona Socha, Julia Kociuban
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Łódzkiej
Paweł Przytocki

78 **Rzeszów**
Filharmonia Podkarpacka im. Artura Malawskiego

- Górecki, Panufnik, Malawski, Kilar**

Chór Wydziału Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Podkarpackiej
Dawid Runtz

90 **Szczecin**
Filharmonia im. Mieczysława Karłowicza

- Górecki**

Elżbieta Szmytka
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Jerzy Maksymiuk

102 **Poznań**
Filharmonia Poznański im. Tadeusza Szeligowskiego

- Tansman, Szeligowski, Panufnik**

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej
Łukasz Borowicz

112 **Wrocław**
Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego

- Lutosławski**

NFM Filharmonia Wrocławska
Giancarlo Guerrero

122 **Warszawa**
Teatr Wielki – Opera Narodowa

- Górecki, Paderewski, Penderecki**

Iwona Hossa, Karolina Sikora, Arnold Rutkowski, Mariusz Godlewski,
Tomasz Konieczny, Garrick Ohlsson
Chór i Orkiestra Teatru Wielkiego – Opery Narodowej
Jacek Kaspszyk

138 **Gdańsk**
Europejskie Centrum Solidarności

- Kotoński, Penderecki, Dobrowolski, Schaeffer, Rudnik, Mazurek, Michniewski, Sikorski, Knittel, Szymański, Sikora**

Michał Jacaszek, Stefan Wesołowski

Chicago
St. Hyacinth Basilica

- Kilar**

Natalia Rubiś, Katarzyna Sądziej, Jesse Donner, Kurt Link, Andrzej Białko
Paderewski Symphony Chorus
Chicago Philharmonic
Marek Moś

Kopenhaga
The Royal Danish Library

- Moszumańska-Nazar, Zubel, Lutosławski, Augustyn, Bacewicz, Górecki**

Isabella Hübener, Tanja Zapolski
Theatre of Voices
Smith Quartet
Paul Hillier

Frankfurt nad Menem
Dr. Hoch’s Conservatory

- Meyer, Przybylski, Lutosławski, Szmytka, Mykietyn**

Ensemble Modern
Michael Wendeborg

Londyn
Royal Festival Hall

- Górecki**

Elizabeth Atherton
London Sinfonietta
David Atherton

Lwów
Lwowska Filharmonia Obwodowa

- Lutosławski, Szymański, Stańczyk, Mykietyn, Kornowicz**

Ensemble Nostris Temporis
Roman Rewakowicz

Melbourne
Meat Market

- Serocki, Karski, Stańczyk, Jaskoń, Kwieciński, Szmytka**

ELISION

Mediolan
Auditorium Lattuada

- Penderecki, Górecki, Zubel**

Agata Zubel
Sentieri selvaggi
Carlo Boccadoro

Nowy Jork
Roulette Intermedium

- Mykietyn, Wielecki, Zielińska, Nowak, Zubel**

Jacob Greenberg
ICE International Contemporary Ensemble
Steven Schick

Paryż
Le Carreau du Temple

- Górecki, Haubenstock-Ramati, Kwieciński, Szymanowski, Kornowicz, Zubel**

Hélène Walter
Ensemble intercontemporain
Mehdi Lougraïda

Tokio
Sumida Hokusai Museum

- Szymanowski, Bacewicz, Lutosławski, Mykietyn, Górecki, Bujarski, Penderecki**

Silesian String Quartet

Wiedeń
Semperdepot

- Malawski, Haubenstock-Ramati**

Klangforum Wien

Organizatorzy

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Partnerzy instytucjonalni w Polsce

OPERA
I FILHARMONIA
PODLASKA
EUROPEJSKIE CENTRUM SZTUKI

Współorganizatorzy Gali w Warszawie

Mecenas Gali i Instytutu

Partner główny Gali

Partnerzy strategiczni

Partner

Partnerzy instytucjonalni na świecie

Polskie Wydawnictwo Muzyczne składa serdeczne podziękowania wszystkim Ambasadam Rzeczypospolitej Polskiej, Instytutom Polskim oraz Konsułatom Generalnym Rzeczypospolitej Polskiej w 10 krajach świata, w których odbywają się koncerty "100 na 100. Muzyczne dekady wolności". Dziękujemy Ambasadorom, Konsułom, Dyrektorom Instytutów Polskich oraz Pracownikom tych placówek za zaangażowanie i pomoc przy realizacji koncertów i wydarzeń im towarzyszących.

Partnerzy medialni

100 Sto na Sto
Muzyczne dekady
wolności

Patronat Narodowy
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy
w Stulecie Odzyskania Niepodległości

Sfinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
w ramach Programu Wieloletniego „Niepodległa” na lata 2017–2021

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego